

متن پرسش

سلام علیکم و رحمت الله: استاد بزرگوار قبلا هم این سوال را پرسیدم اما جوابی ارسال نشد و آن اینکه وقتی خداوند می‌فرماید «انی جاعل فی الارض خلیفه» اراده خداوند آنگونه نیست که محل تصمیمات جدید قرار گیرد و نمی‌توان تصور کرد در مقطعی صادر اول یا نور محمدی نبوده و بعد خداوند تصمیم می‌گیرد همچو چیزی ایجاد کند چرا که به فرموده شما خاصیت و ذاتی موجودات مجرد از ماده آن است که تجلی و ظهور دارند بنا بر این نمی‌شود الله جل و جلاله باشد ولی خلیفه الهی و صادر اول که ظهور اوست نباشد که تا اینجا بحث زمان مطرح نبوده و یک حقیقت ازلی است ولی چون قرآن کریم با زبان ما سخن می‌گوید خود بخود و بطور قهری این حقیقت ازلی حالت زمانی و ماضی بخود می‌گیرد ولی همین حقیقت وقتی می‌خواهد در عالم ماده ظهور کند نیاز به یک بدن عنصری هست که آن در بستر زمان و با مقدماتی که از جمله آنها خلقت عالم ناسوت است ایجاد می‌شود که البته این بدن از آدم تا خاتم اشکال و صورتهای خاصی دارد و اوج ظهور آن حقیقت در ولی الله اعظم و پیامبر خاتم است و به قول علی (ع) ما الف الف عالم و الف الف آدم داشتیم و ظهور آن حقیقت فقط مخصوص دوره زمانی ما نیست و در هر دوره ای بصورتی ظهور کرده و ظاهرا ابو علی سینا گفته که ما قیامتها داشتیم و این مسئله یک امر تکرار پذیر است. آیا این برداشت درست است؟ جزاک الله خیرا

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: همان‌طور که در کتاب «هدف حیات زمینی آدم» عرض شده؛ آیه «انی جاعل فی الارض خلیفه» حکایت اراده تکوینی خداوند را متذکر می‌شود، ربطی به زمان و یا آغاز زمانی ندارد که در این رابطه می‌توانید به مباحث «حرکت جوهری» رجوع فرمایید. موفق باشید.